

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XI.
Máj
2008

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 5

Rečové hry

Kresťanské kostoly nie sú jediné miesta, kde sa hovorí a premýšľa o budúcnosti, o správnych a nesprávnych cestách či smerovaniach. Aj vo svete sa mnohí ľudia pýtajú, kam smerujeme. Pýtajú sa nie len z hľadiska ekonomickej, environmentalistickej, ale aj morálky, nádeje, solidarity, dnešných hodnotových systémov... Jeden z týchto premýšľajúcich ľudí bol aj uznávaný a svetoznámy americký filozof Richard Rorty (slovo „bol“ je tu preto, že pred rokom zomrel). Patril medzi filozofov postmoderny – teda nášho sveta, kde neplatí žiadna veľká pravda aplikovateľná na celý svet, kde je takmer všetko relatívne a všetko sa dá odbiť vetou: „To je vaša rečová hra“. Rorty nikdy nebol kresťanom (predsa však vedel diskutovať s kresťanmi). Nikdy nebol zástancom niečoho takého, že „takto musíme všetci“. Nikdy nebol zástancom toho, že existuje pravda a musíme sa jej držať.

A predsa bol zástancom kresťanskej lásky.

Keď sa ho pýtali, ako sa ubrániť tomu, aby dobrí ľudia neprehrali vo svete, aby sa nádej na spoločnosť lásky mohla presadiť proti negatívnym silám, aby zo

sveta nevzniklo jedno veľké bludisko relativnosti... odpovedal: „Dôležité je, aby sme mali viac detí ako oni“.

Fajn. Ale stačí to? Neexistuje žiadny iný podklad na to, aby dobrí ľudia boli v prevahe? A tie deti dobrých ľudí budú dobré? Neprevalcuje ich iná atmosféra? A budú dobrí ľudia schopní mať viac detí ako tí, ktorí myslia len na seba?

Neviem. Kiežby dobrí ľudia boli schopní mať viac detí ako tí, ktorí myslia len na svoje. Kiežby sa žiadne z nich nestratilo v bludisku sveta. Kiežby dobro vytváralo spoločenskú atmosféru, kde sa zlo bude cítiť zle. Ale či to nie je len romantická nádej, to neviem.

V týchto dňoch budeme pri deťoch, keď prvý raz prijímú krehký eucharistický chlieb ako symbol krehkého života a krehkej nádeje na dobrý svet. Nie len ekonomicky dobrý, ale ľudsky dobrý. Veľmi na tieto deti myslím, modlím sa za ne. Aby sa nestratili v bludisku sveta, aby boli malíčkým jadrom ľudskosti, múdrosti, pokoja, nádeje. I tu sa dá hovoriť, že všetko možné môže na ne pôsobiť, ale dá sa aj povedať, že dúfame. Každé dobré dieťa je našou nádejou. Nádejou je, že dobro, láska k poznaniu, zdravá pokora, solidarita... zostanú.

Peter Cibira

Duchovná obnova v našej farnosti

V týždni od 11. do 17. februára sa u nás konala duchovná obnova. Téma bola: Sedem hlavných hriechov Na pokračovanie prinášame ďalší z príhovorov:

*Téma: **HNEV**,
pán farár Miloslav Mrva
z Horných Orešian.*

Drahí bratia a sestry, sme tu, aby sme prijali návod na šťastný život. Jeden kazateľ, ktorý otvorene a prísne hovoril o hriechu, bol napomenutý svojimi priateľmi: nesmiete hovoriť o hriechu tak tvrdo, ostro. Pohoršíte mnohých a len veľmi ťažko to prijmú. Povedzte, že to boli nejaké chyby, omyly, negatívne zmýšľanie... Rozumiem, čo chcete povedať, odpovedal kňaz. Keďže bola blízko lekáreň, šiel kazateľ tam a priniesol fľaštičku, na ktorej bol nápis – jed, cyankáli. Vy teda chcete asi povedať, že táto nálepka nie je v poriadku. Malo by tu byť napísané, že sú to cukríky, aby sa to lepšie prijímalo. Keď ale budeme takto hovoriť o hriechu, ľudí to zahubí. O hriechu treba hovoriť otvorene, lebo hriech ničí ľudstvo. Keby sme odstránili šesť zo siedmich hlavných hriechov a nechali len jeden, ten jeden nás môže zahubiť. Tak ako v príbehu o sedem hlavom drakovi, ktorému rytier odťal 6 hláv a na tú jednu už nemal silu – tá jedna ho potom zahubila. Dnes mám hovoriť o jednom z hlavných hriechov, a to je hnev.

Hnev veľmi škodí človeku. Už malý kojenec sa dokáže nahnevať, keď odmieta stravu. Mamička sa dokáže nahnevať až tak, že ju bolí hlava a otec tak, že kričí na všetkých. Aj ja sa dokážem nahnevať, aj Pán Ježiš sa dokázal nahnevať, keď vyhnal predavačov z chrámu. Mojžiš sa hneval, že ľudia si urobili zlaté teľa a klaňali sa mu. Treba však rozlišovať medzi spravodlivým a nespravodlivým hnevom. Nespravodlivý hnev škodí najviac nám. Oslabuje nám zdravie: adrenalín stúpa, niekedy hnev spôsobí infarkt. Nahnevaný človek nemá kontrolu nad sebou, koná vtedy nespravodlivo. Oplyvňuje to aj medziľudské vzťahy, ťažko je žiť s človekom, ktorý sa vie hnevať, zúriť. Jedna žena sa sťažovala kňazovi, že muž nechodí do kostola. Kňaz sa potom pýtal muža: nevidel som Vás už dávno v kostole, čo sa stalo? Muž však hovoril: ja nemám výhrady voči kostolu, ani kresťanstvu, ale keby ste vedeli, aká je moja žena! Chodí do kostola, ale ako sa vie nahnevať, ako nadáva! Takto si kresťanstvo nepredstavujem. Takýto nechcem byť. A tak kňaz žene povedal, že ona je tou príčinou, prečo muž nejde do kostola. Po tomto rozhovore si uvedomila svoje správanie a zmenila svoj život. Poprosila muža o prepáčenie a o niekoľko dní bolo opäť vidieť muža v kostole. Lebo videl zmenu – pôsobenie Ducha Svätého v jej správaní. Ľudia, ktorí sa hnevajú, nie sú milí Pánu Bohu. Čo máme robiť, aby sme sa zmenili? Aby v nás pôsobil Duch Svätý? Musíme poprosiť o odpustenie, vyznať sa z tohto hriechu pri spovedi. Potom začína v našej duši nový začiatok. Len jedno nepovedzme, neospravedlňujme sa: taká je moja povaha, to mám zdedené po otcovi, nemôžem za to!

Svätý František Xaverský bol ako dieťa jedovatý, do všetkého kopal... vypracoval sa však na vľúdneho, milého človeka.

Človek dokáže všetko. Musí mať pevnú vieru, modliť sa. Modlitba je sila, ktorá človeka vedie k lepšiemu.

Už starí Rimania hovorili: Keď si nahneváný, nesmieš ani hovoriť, ani konať. Cisár Augustus kým prehovoril, vždy si najprv povedal abecedu. Každý si musí nájsť svoju metódu, ako premôcť hnev. Musíme na sebe pracovať.

Temperament nám do vienka dal Boh a my ho musíme regulovať ako riekou. Potom sa energia využíva na dobré. Už ráno začínajme s optimizmom.

Povedzme si: toto je deň, ktorý mi dal Pán. Rozcvičme sa, pomodlime, pokojnou myslou prinášajme do nášho prostredia radosť.

Ježišu, ktorý si tichý a pokorný srdcom, pretvor naše srdcia ako je Tvoje srdce.

A na záver tým temperamentnejším: transformujme energiu do toho pozitívneho. Ako sv. Peter – búrlivák, ktorý sa v škole Ježišovej úplne zmenil. Aj my sa pokúsme duchovnú energiu upriamiť na duchovné veci, lebo všetko sa dá stvárnovať k dobrému.

Nedeľa dobrého pastiera

Už tradične štvrtá veľkonočná nedeľa je nedeľou Dobrého pastiera, ktorá je vlastne Dňom kňazstva. Je to deň nášho Pána a všetkých jeho vyvolených. Veriaci i neveriaci často podľa kňazov posudzujú i celú Cirkev... Sú to pastieri Božieho stáda s cieľom poskytovať im dobrú „pašu“, ochrániť ich od vlkov a priviesť im zverené ovečky do večného spoločného ovčince.

„Keď má niekto z Vás sto oviec a jedna z nich sa stratí, či nezanechá tých deväťdesiatdeväť v pustatine a nedá sa hľadať stratení, kým ju nenájde? A keď ju nájde s radosťou si ju vezme na plecá.“ (Lk 15,4-5).

Dovoľte mi jednu spomienku, ktorá sa pre mňa viaže s „duchovným pastierom“. Počas svätej omše vo Zvončine odpadla vzadu v kostole staršia žena. Okolité

ženy ju nevedeli zdvihnúť a vyniesť. Pán farár neváhal, prerušil omšu, vzal ženu na vlastné ruky, vyniesol ju von na vzduch a poskytoval jej prvú pomoc. Máme mladého a silného kňaza (takých mužov máme viac). Ale väčším darom je, že niekto nielen hovorí, ale aj koná v zmysle sv. Písma, má sociálne cítenie s každou ovečkou!... Chcel by som touto cestou vyjadriť svoje ĎAKUJEM. A to aj za viacero iných vecí! Želám mu „poslušné ovečky“, ktoré budú počúvať jeho hlas. Nech kráča pred nami a my pôjdeme za ním, pretože poznáme jeho hlas i skutky.

Pane Bože ďakujeme Ti za pastiera, daj mu zdravie a silu pre jeho zodpovednú službu. Naplň ho duchom horlivosti a svätosti, aby bol vždy našim dobrým pastierom a aby nás priviedol do nebeskej vlasti.

Pán od nás očakáva, že i my budeme takými malými pastiermi vo svojich rodinách, na pracoviskách, potom nedeľa Dobrého pastiera sa stane sviatkom všetkých nás.

Mikuláš Schneider - Trnavský

(1881 – 1958)

V týchto dňoch si pripomíname 50 rokov od chvíle, keď naposledy dotklo srdce nášho prvého profesionálneho slovenského hudobného skladateľa, národného umelca Mikuláša Schneidra – Trnavského.

Väčšina z nás si jeho meno spája s Jednotným katolíckym spevníkom. Zostavil ho na požiadanie Spolku sv. Vojtecha v Trnave a v rámci strednej Európy nemá obdobu. Po pätnásťročnej práci, do ktorej bolo zainteresovaných viacero odborníkov z oblasti liturgiky, literatúry i hudby, vyšlo v roku 1937 dielo predstavujúce pre slovenských katolíkov zjednotenie duchovné-

ho spevu vo všetkých chrámoch Slovenska. Spevník obsahuje vyše 500 piesní, z ktorých 226 zložil samotný Schneider. Ostatné piesne sú zozbierané z dovtedajších rôznych spevníkov. Schneidrovou úlohou bolo navyše všetky piesne spevníka zharmonizovať, dať im spoločný hudobný výraz, a tak ich dostať do jednotliateho celku. Ani si možno vždy neuvedomujeme, že Mikuláš Schneider – Trnavský je najhranejším skladateľom na Slovensku. V stovkách slovenských chrámov denne spievajú jeho piesne tisíce veriacich a mnohé z nich znárodneli (Ó, Mária bolestivá, Bože, čos' ráčil, Ty si, Pane, v každom chráme a mnohé iné).

M. Sch. Trnavský sa narodil v Trnave dňa 24.5.1881. Hudobné sklony malého Mikuláša sa prejavovali zavčasu. Otec mal výborný hudobný sluch, matka pekne spievala a deti viedli k hudbe. Tie sa učili hrať na viacero hudobných nástrojov. Spolu so starším bratom Antonom a mladšou sestrou Máriou vytvorili domáci orchester. Okrem toho Mikuláš spieval v chlapčenskom zbore v jezuitskom kostole a ešte ako žiak ľudovej školy spieval v gymnaziálnom speváckom zbore sopránové sóla. S organom sa zoznámil celkom dôverne a ako gymnazista hrával na všetkých študentských hudobných produkciách na chóre farského kostola.

Po maturite na arcibiskupskom gymnáziu v Trnave v roku 1900 pokračoval na konzervatóriu v Budapešti a po roku prestúpil na konzervatórium do Viedne, kde strávil 2 roky. Tam sa stýkal s českými a slovenskými študentmi a intenzívne sa zapojil do kultúrno-politickej činnosti spolkov Tatran a Národ. V tom čase sa

v ňom vzbudila túžba zhudobniť slovenskú poéziu a postupne aj skomponoval viacero slovenských piesní.

Vo svojich štúdiách pokračoval v rokoch 1903 – 1905 na Konzervatóriu hudby v Prahe, kde v kontakte so slovenskými študentmi a v pôsobení v spolku slovenských akademikov Detvan sa znásobilo jeho národné povedomie, ktoré sa začalo formovať už vo Viedni. Silne na neho zapôsobilo najmä priateľstvo s Milanom Rastislavom Štefánikom, ktorý bol v tom čase predsedom Detvana.

Spolok Detvan vydal v roku 1905 jeho prvú zbierku slovenských národných piesní, medzi ktorými vyšla i prvá harmonická úprava hymnickej piesne Nad Tatrou sa blýska. V období, keď básnik S. H. Vajanský pridal nádejnému skladateľovi k priezvisku prímenie Trnavský, vznikali i jeho prvé pôvodné piesne a zborové skladby.

Po vydaní prvej tlačovej zbierky pôvodných piesní (v roku 1907) sa stal populárnym a žiadaným slovenským skladateľom a hudobníkom. V roku 1908 prijal ponuku veľmi známeho českého barytonistu Božu Umírova, aby s ním ako klavirista podnikol koncertné turné po západnej Európe. Na koncertoch v hudobných metropolách Európy (Berlín, Paríž) zazneli v podaní Umírova aj Schneidrove skladby uvedené v programoch ako slovenské piesne, čo desať rokov pred vznikom Československa bola ojedinelá prezentácia slovenskej kultúry v zahraničí.

Po návrate do rodnej Trnavy prijal miesto regenschoriho pri Dóme Sv. Mikuláša. So svojím orchestrom a zborom v ňom pravidelne účinkoval.

Napísal mnohé vyspelé chrámové diela (omše, zbory à capella, komornú duchovnú hudbu a iné), upravoval duchovné piesne, napísal viacero piesňových

zbierok umelých piesní i úprav ľudových piesní (zbierky: Slzy a úsmevy, Zo srdca, Nad kolískou a iné), zbory venované Štefánikovi, Hollému, Kuzmánymu, Bernolákovi, piesne, v ktorých zhudobnil básne príslušníkov katolíckej moderny - Andreja Žarnova, Ignáca Grebáča-Orlova a ďalších. Skomponoval tiež operetu Bellarosa. Písal aj inštrumentálne a orchestrálne diela a tiež príležitostné skladby, napr. symfonickú báseň Pribinov sľub. Dôležité miesto majú jeho teoretické práce. Na sklonku života napísal svoju jedinú symfóniu, Symfóniu e mol – spomienkovú a orchestrálne dielo Slovenskú suitu Keď sa pieseň rozozvučí.

Mladí umelci si vysoko vážili svojho staršieho kamaráta – uja Mikuláša. Podporil a usmernil veľa mladých ľudí. Celá generácia osobností slovenskej hudby vyrástla v trnavskom prostredí (Gejza Dusík, Ladislav Holoubek, Ladislav Burlas, Elena Kittnárová a iní). On bol skutočný priateľ. Priamy, čestný, dobrosrdečný človek, ktorý mal veľký zmysel pre humor – láskavý, bodrý, očišťujúci. Tieto jeho krásne povahové črty nájdeme aj pri čítaní jeho knižočky Úsmevy a slzy.

Mikuláš Schneider – Trnavský bol v roku 1919 menovaný štátnym inšpektorom hudby a spevu pre Slovensko. Zaslúžil sa tiež o založenie Hudobnej a dramatickej akadémie v Bratislave. Bol členom porôt na speváckych súťažiach. Rímskokatolícky cirkevný spolok sv. Mikuláša v Trnave, ktorý je pokračovateľom spolku založeného v roku 1838 dosiahol najväčší rozkvet pod jeho vedením.

V roku 1933 mu pápež Pius XI. udelil titul Rytier rádu sv. Gregora Veľkého za zásluhy o rozvoj cirkevnej hudby. Bol menovaný za cirkevného cenzora hudby.

Z ďalších významných ocenení uvádzame Štefánikovu krajiniskú cenu (1938), Štátnu cenu za umenie (1940, 1948) a titul národný umelec (1956).

Sedemdesiate siedme narodeniny oslávil na lôžku Štátneho sanatória v Bratislave. O štyri dni na to – 28.5.1958 zomrel.

Slovenskí umelci sa s ním rozlúčili v Koncertnej sieni Slovenskej filharmónie v Bratislave. Jeho uspávanku mu na rozlúčku zaspievala Mária Kišoňová – Hubová, naposledy ho pozdravil Eugen Suchoň. Po tomto dôstojnom štátnom akte nasledovala cirkevná rozlúčka v jeho rodnej Trnave. Tá sa však konala za veľmi čudných okolností. Zo strachu pred celonárodnou náboženskou manifestáciou sa pohrebné obrady museli konať o jeden a pol hodiny skôr pred ohláseným začiatkom. Nesmeli zvonit' kostolné zvony, visieť čierne zástavy a vystúpiť spevácke zbory. Zhromaždení ľudia mu však na poslednej ceste zaspievali jeho pieseň Ó, Mária, bolestivá, za zvukov ktorej ho pochovávali rodinní priatelia vdp. biskup Ambróz Lazík a správca Spolku sv. Vojtecha Mgr. Ján Pöstényi.

Každý, kto má chuť hlbšie spoznať maistrov život a dielo, môže navštíviť v Trnave Dom hudby na ulici M. Sch. Trnavského. Je v ňom pre verejnosť sprístupnených niekoľko miestností, v ktorých pracoval a prežil so svojou manželkou Idou rodenou Kossaczkou a dvoma dcérami Nadeždou a Idou mnoho krásnych rokov.

Podľa bibliografie od Edity Bugalovej:

Hoj, vlast' moja ako i ďalších odborných a literárnych zdrojov spracovala Alena Baranovičová

Koncert poslucháčov VŠMU

V Kultúrnom dome v Suchej nad Parnou sme si v nedeľu 30. marca 2008 popoludní vychutnali nezvyčajný zážitok: koncert poslucháčov VŠMU v Bratislave - sopranistky Elišky Trnovej a barytonistu Mgr. Ladislava Šipekyho. Na klavíri ich bravúrne sprevádzala Dana Šašinová, ArtD. a sprievodným slovom krásne popoludnie dotvoril Mgr. Ján Schultz. Organizátorom podujatia bol Suchovský spevácky zbor pod záštitou Obecného úradu v Suchej nad Parnou.

Najmä pre tých, ktorí boli prítomní na Vianočnom koncerte v našom kostole na sviatok Troch kráľov, mená Eliška Trnová a Mgr. Ján Schultz boli zárukou, že nás 30. marca opäť čakajú čarovné chvíle. Významnou mierou k nim prispel aj Mgr. Ladislav Šipeky, s ktorého umeleckým prejavom sme sa v našej dedine stretli po prvýkrát.

V programe odzneli árie a piesne rôznych štýlových období od viacerých skladateľov:

R. Schumanna,
Ch. W. Glucka,
J. Spergera,
E. Satieho,
G. Verdiho,
J. Křičku,
R. V. Williamsa
a A. Dvořáka.
Mgr. Ján Schultz
nás k jednotlivým dielam vždy viedol veľmi zaujímavým a odborným slovným úvo-

dom, aby sme hlbšie dokázali preniknúť do tajomstiev a krásy počúvanej hudby.

Tak sme sa napríklad dozvedeli, že popri ťažkej chorobe a po predčasnej smrti skladateľa Roberta Schumanna jeho manželka klavírna virtuózka Clara vychovala 8 detí, a to aj vďaka vynikajúcej interpretácii najobtiažnejších klavírných skladieb, ktoré jej manžel skomponoval. Zaujímavá bola pre nás informácia, že najslávnejší svetový operný skladateľ Giuseppe Verdi je autorom až 28 opier. Mnohé z nich sú veľmi známe, dokonca niektoré árie vďaka svojej melodičnosti aj zľudovali.

Vyvrcholením koncertu bola ária Rusalky „Měsíčku na nebi hlubokém“ z rovnomennej opery Antonína Dvořáka, ktorú Eliška Trnová zaspievala spôsobom, pri ktorom poslucháčov mrazilo po chrbte a hrialo pri srdci.

Na záver koncertu zazneli zo strany organizátorov a starostu obce Františka Oborila slová hlbokého uznania a úprimného poďakovania spolu s odovzdaním kvetín pre všetkých účinkujúcich. Početné obecenstvo, medzi ktoré prijal pozvanie i pán farár Mgr. Peter Cibira, odmenilo interpretov dlhotrvajúcim potleskom.

Umelci odchádzali domov dojatí a spokojní z krásnej atmosféry, ktorú suchovské obecenstvo v toto nedeľné popoludnie vytvorilo na koncerte i pri spoločnom posedení po ich vystúpení.

Alena Baranovičová
foto: Peter Spusta

Deň Zeme

*„Naučili sme sa lietať v povetří ako vtáky,
potápať pod vodou ako ryby,
zostáva už len jediné.
Naučiť sa žiť na Zemi ako ľudia.“*

Indiánsky náčelník Seattle

22. apríl je už tradične považovaný za celosvetový Deň Zeme. Pripomíname si ho aspoň raz do roka, aby sme pochopili, že ak sa nebudeme dostatočne starať o svoju Zem, môže sa stať, že dary, ktoré nám poskytuje – už neposkytne, aspoň nie v takej miere ako sme momentálne zvyknutí. V ten deň bolo veľa akcií po celom Slovensku, ale pre nás sa stala významná akcia v obci Suchá nad Parnou, ktorá sa konala 22. 4. 2008, pod záštitou Ústavu krajinej ekológie v Bratislave, Obecného úradu v Suchej nad Parnou a Trnavským samosprávnym krajom.

O tom, že ochrana a tvorba životného prostredia je aktuálna téma, svedčila nielen bohatá účasť verejnosti, ale aj zasúťpenie významných predstaviteľov štátnej správy na podujatí: zástupca Trnavského samosprávneho kraja, prof. RNDr. Ladislav Miklós, DrSc. (SNR Bratislava), PhD. Viera Rosová, CSc. (podpredsedníčka SAV), RNDr. Ivan Zahradník, CSc. (podpredsa SAV), prof. RNDr. Eduard Kostolanský, CSc. (rektor UCM Trnava), František Oboril (starosta obce Suchá nad Parnou), prof. RNDr. Juraj Hreško, CSc. (vedúci Katedry ekológie a environmentalistiky FPV UKF v Nitre).

Každý z účastníkov si prišiel na svoje. Podujatie začalo výsadbou stromov pred kultúrnym domom, ktorými sme si chceli uctiť Deň Zeme. Zúčastnili sa tu ľudia zo štátnej a verejnej správy, školstva, ale aj

László Miklós, vpravo František Oboril

zo súkromnej sféry, podujatie pozostávalo z troch častí:

- **odborného workshopu** „Environmentálna výchova v zmysle koncepcie trvalo udržateľného rozvoja“. Cieľom bolo rozvinúť tvorivú diskusiu k environmentálnej výchove k trvalo udržateľnému rozvoju v zmysle nového Akčného programu a v zmysle novej kurikulárnej transformácie.

- **ekosúťaže**, ktorých cieľom je zábavno - súťažnou formou priblížiť mladej generácii aktuálne environmentálne problémy ako sú klimatické zmeny, ozónová diera, ochrana zložiek prostredia - voda, pôda, ovzdušie a pod. Prostredníctvom súťaží sme sa pokúsili deťom rozvinúť znalosti o prírode a životnom prostredí a prispieť tak k formovaniu ich environmentálneho vedomia.

- **súťaže Moja dedina** boli vyhlásené ešte pred podujatím, v rámci ktorej obyvatelia mohli rôznymi formami (fotografia, esej, kresba, maketa a pod.) prezentovať svoj pohľad na obec, v ktorej žijú.

Mgr. Peter Cibira a RNDr. Zita Izakovičová Ph.D. pri odbornom workshope

Súčasne spolu s workshopom prebiehali na miestnom ihrisku ekosúťaže. Do ekosúťaží sa zapojili deti z nasledovných škôl: ZŠ Jablonica, okres Senica, ZŠ Veľké Kostolňany, okres Piešťany, Základná škola Jána Hollého Madunice, okres Hlohovec, ZŠ Špačince, okres Trnava, ZŠ Lehnice, okres Dunajská Streda a domáci ZŠ Suchá nad Parnou. Celkovo bolo 35 detí. Ich úlohou bolo na jednotlivých stanovištiach nazbierať body za správne riešenie jednotlivých úloh. Prvé tri miesta obsadili nasledovné školy:

1. ZŠ Jablonica, okres Senica

2. ZŠ Suchá nad Parnou, okres Trnava
3. ZŠ Jána Hollého Madunice, okres Hlohovec

Všetci žiaci boli ohodnotení diplomami a cenami. Akcia na ihrisku bola sprevádzaná vtipným komentátorom a taktiež aj občerstvením.

Za práce odovzdané do súťaže Moja dedina udelili nasledovné ocenenia:

- poslanec Národnej Rady Slovenskej republiky László Miklós

Barbore Mesičkovej

za najkrajšiu kresbu

- starosta obce Suchá nad Parnou

Tomášovi Marekovičovi

za najkrajšiu maketu

- Farský úrad Suchá nad Parnou

Janke Danišovej

za najkrajšiu umeleckú prácu

- Slovenská akadémia vied Bratislava

Dominikovi Murárikovi

za najkrajšiu ryteckú prácu

- Trnavský samosprávny kraj

Petrovi Spustovi

za najkrajšiu fotografiu

- poslanec Národnej Rady Slovenskej republiky László Miklós

Lucii Pekarovičovej

za najkrajšiu kombinovanú tvorbu.

Vyvrcholením celého dňa bol priateľský futbalový zápas medzi domácimi a Ústavom krajinej ekológie. Zápas skončil výhrou domácich a tým sa Deň Zeme ukončil.

Verím, že to nebol posledný Deň Zeme v Suchej nad Parnou a takýchto podobných akcií bude v budúcnosti pribúdať, nielen v Suchej nad Parnou, ale i v okolitých obciach. Všetkým zúčastneným chcem poďakovať za spríjemnenie celého dňa a zaželať veľa síl do ďalších podobných podujatí.

Zuzana Miklošovičová, foto: SAV

Spomienky našich rodičov

Moja milá Vlčia dolina 2

Vilma Poloncová, rod. Cisárova

Páni sem dochádzali na kočoch, cesty tu boli dobre udržiavané a do Doliny bol zakázaný vstup žobrákcom. V lete tu páni oddychovali, zabávali sa a na zimu odchádzali späť do Trnavy. Pániam sa vtedy hovorilo „pani veľkomožná“ a pri stretnutí sa im bozkávali ruky.

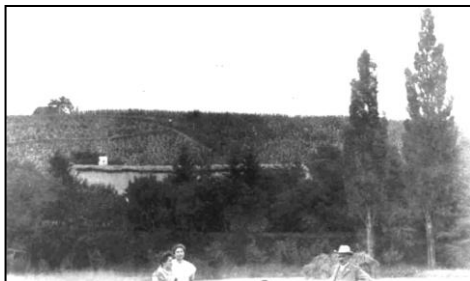

Domček, v ktorom býval môj dedko, keď bol hájnikom, mal 5 detí

Všetky brehy a polia boli vysadené kvalitným viničom: biely a ružový „Gutégel“ - stolové hrozno, „Čbiana a Iršaj“ – skoré guľaté hrozno, „Muškát Otonel“ - sa používal ako voňavá „zásmažka“ do vína, „Kalifornák“ - voňavé zelené hrozno, „Portugal“ - červené kvalitné hrozno, ktoré sa pestuje dodnes.

Oberačky hrozna vo Vlčej doline bývali vždy veselé. Po večeroch tu vyhrávala vojenská kapela. Robotníci (oberači hrozna) sem chodili zo Suhej nad Parnou, z Košolnej, zo Šelpíc a Bohdanoviec. Počas oberočky páni chodili za robotníkmi pozerat' ako oberojú hrozno. Radi a často sa robotníkom prihovárali. Vypytovali sa

ich na deti a dovolili im pre ne zobrať si domov hrozno.

Brehy Vlčej doliny vysadené viničom.

Môj dedko Štefan Cisár bol vo Vlčej doline 15 rokov hájnikom. Býval so svojou ženou v malom domčeku pri kláštore, na ceste vedúcej do Ružovej doliny. Na dome mal malý zvon, ktorým zvonil ráno, napoludnie a večer. Ráno zvonením oznamoval nástup do práce, napoludnie oznamoval čas obeda a večerné zvonenie znamenalo koniec celodennej práce.

V kláštore bývali mníšky Svätého kríža, ktoré pomáhali chorým ľuďom. V kláštore sa denne konali sväté omše. Na nedeľné sväté omše bola povolená aj účasť občanom Vlčej a Ružovej doliny.

Za kláštorom pri ceste vedúcej z Ružovej doliny do Šelpíce stál krásny poschodový dom (vila) obklopený ihličnatými stromami. Strop tohto domu bol vyzdobený prekrásnou farebnou keramikou.

*Bývalý kláštor, zbúraný bol pred pár rokmi.
(pokračovanie nabudúce)*

Apoštolát modlitby na mesiac máj:

- **Všeobecný:** Aby kresťania využili s väčším úžitkom literatúru, umenie, a masovokomunikačné prostriedky, a tak presadzovali kultúru, ktorá bráni a podporuje hodnotu ľudskej osoby.
- **Misijný:** Aby Panna Mária, Hviezda evanjelizácie a Kráľovná apoštolov, aj dnes viedla misionárov a misionárky po celom svete, tak ako doprevádzala apoštolov v počiatkoch Cirkvi.
- **Úmysel KBS:** Aby sme pod ochranou Panny Márie dávali dobrý príklad kresťanského života všetkým ľuďom, s ktorými sa stretne.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PŠČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Mgr. Peter Cibira,
administrátor

grafická úprava: Ing. Peter Spusta
e-mail: spusta8@mail.t-com.sk
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

apríl v našej farnosti

Zosnuli:

+27. 3., Jozef Debrecký, Zvončín, 58.r.

Pokrstení:

* 6.11. 2007, Matej Benci, Suchá

*26. 3. 2008, Peter Surový, Suchá

*11. 3. 2008, Vanesa Šotníková, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli:

5.4. Dušan Halaksa a Klaudia Kosnáčová

5.4. Peter Repáš a Soňa Novosedlíková

12.4. Juraj Vacula a Barbora Heribanová

26.4. Rastislav Kollár a Mária Horňáková

Výročia, významné cirkevné akcie

2.5.

biskupská vysviacka

Mons. Ján Orosch, pomocný biskup
(2004), Bratislava - Trnava

2.5.

biskupská vysviacka

Mons. Stanislav Zvolenský,
pomocný biskup (2004),
Bratislava – Trnava

2.5.

začiatok novény k Duchu Svätému

3.5.

výročie smrti Mons. Jozef Feranec,
biskup (2003), Banská Bystrica

4.5.

zbierka na katolícke masmédiá

13.5.

výročie zjavenia Panny Márie vo Fatime
(1917)

18.5.

výročie narodenia pápeža Jána Pavla II.
(1920)

18.5.

biskupská vysviacka

Mons. Peter Dubovský, SJ,
emeritný biskup (1961), Banská Bystrica

Bohoslužby na máj

FARSKÉ OZNAMY

(Rozpis sv. omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Piatkové večerné sv. omše sú spojené s prípravou na sviatosť birmovania.

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok až piatok;

17.00 - Košolná – streda

17.00 - Zvončín – štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok**1. mája – Nanebovstúpenie Pána**

18.00 – Suchá, v stredu, platná na sviatok

7.30 - Košolná;

17.00 - Zvončín; 18.00 - Suchá

2. mája – 1. piatok v mesiaci

18.00 - Suchá

4. mája – 7. veľkonočná nedeľa

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

10.30 - Suchá - **slávnosť 1. sv. prijímania**

11. mája – Svätodušná nedeľa - Turíce

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 9.00 - Suchá;

10.30 - Košolná - **slávnosť 1. sv. prijímania**

12. mája – Svätodušný pondelok

18.00 - Suchá

18. mája – Najsvätejšia Trojica

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

22. mája – Najsvätejšie Kristovo telo a krv

18.00 – Suchá, v stredu, platná na sviatok

7.30 - Zvončín;

17.00 - Košolná; 18.00 - Suchá

25. mája – 8. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

10.30 - Suchá, omša v Ružovej doline**30. mája – Najsvätejšie Srdce Ježišovo**

18.00 - Suchá

Máj 2008

Veľkonočné a Cezročné obdobie

Št 1 Nanebovstúpenie Pána

Pi 2 Atanáz, biskup, učiteľ Cirkvi

So 3 Filip a Jakub, apoštolí

Ne 4 7. veľkonočná nedeľa

Po 5 Gotthard, biskup

Ut 6 Dominik Savio

St 7 bl. Gizela (Kántry)

Št 8 Viktor, mučeník

Pi 9 Pachomius, opát (Kántry)

So 10 Ján z Avily, kňaz (Kántry)

Ne 11 Svätodušná nedeľa - Turíce

Po 12 Svätodušný pondelok

Ut 13 Panna Mária Fatimská

St 14 Matej, apoštol

Št 15 Žofia, panna, mučenica

Pi 16 Ján Nepomucký, kňaz, mučeník

So 17 Paschal Baylonský, rehoľník

Ne 18 Najsvätejšia Trojica

Po 19 Peter Celestín, pápež

Ut 20 Bernardín Sienský, kňaz

St 21 Krištof Magallanes, kňaz a spol.

Št 22 Najsvätejšie Kristovo telo a krv

Pi 23 Dezider, biskup a mučeník

So 24 Panna Mária Pomocnica kresťanov

Ne 25 8. nedeľa v cezročnom období

Po 26 Filip Neri, kňaz

Ut 27 Augustín z Canterbury, biskup

St 28 Viliam, mních

Št 29 Maxim, biskup

Pi 30 Najsvätejšie Srdce Ježišovo

So 31 Nepoškvrnené Srdce Panny Márie